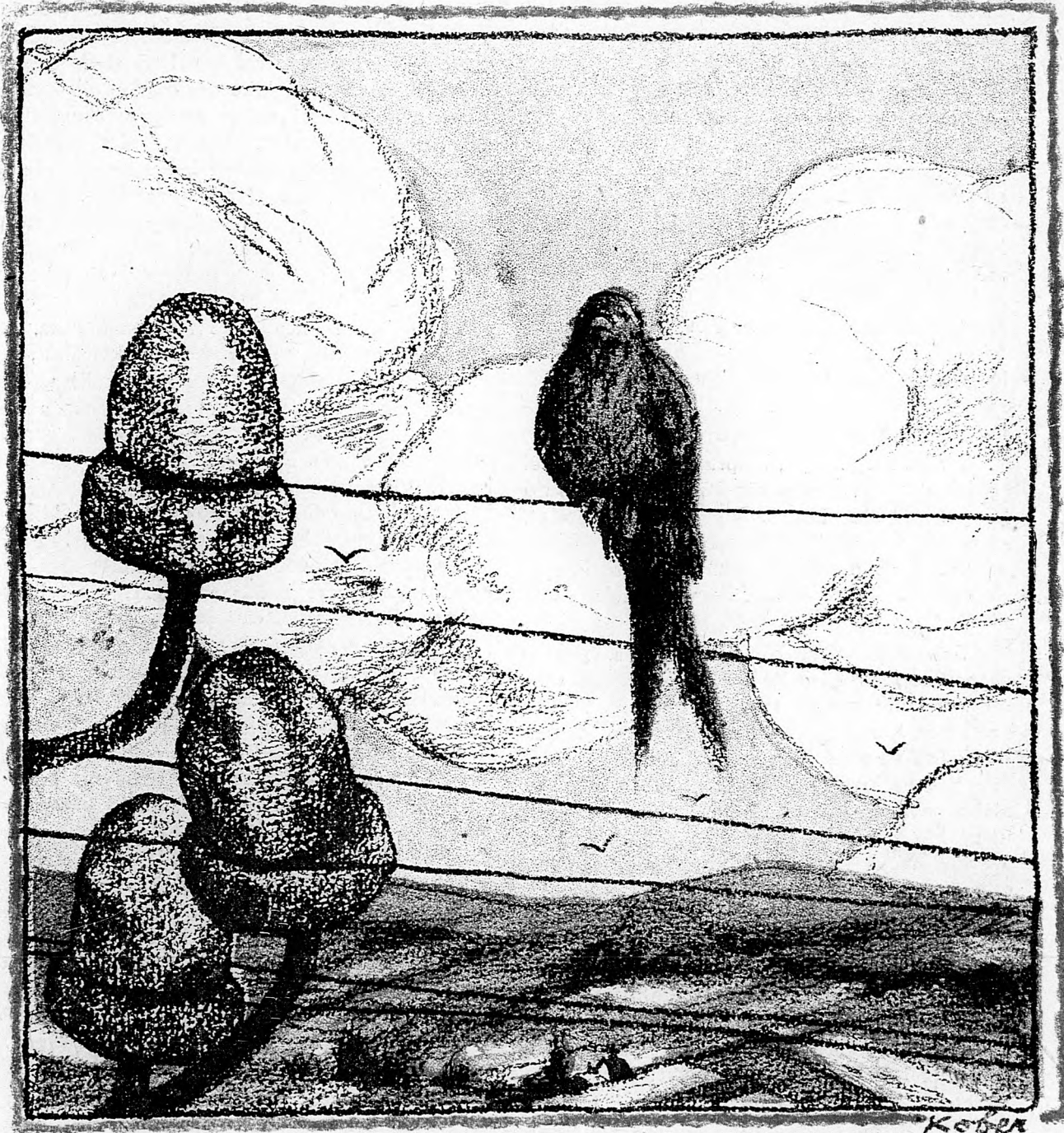

ÁPRILIS

Kober Leó rajza

— Azért van mindig a frakk rajtam kérem, mert az összes civil ruháim tönkre viseltem már.

1919 március 19

Ára 1 korona

KRÚDY GYULA KÖNYVE FELŐL

IRTA: SZÉP ERNŐ

Kihez fogok én most szólani? Nem tudom. Itt könyökölök magam egyedül, rá tettem az ajtót a jóféle gyönyörűsége, betettem Krúdy-nak nagy vastag könyvét. A Napraforgót. A regénynek a hátát nézem elállott szememmel, lefele van a fejem, az a papirosfedél sivatag tiszta, semmit sem látni rajta, semmiféle könyvkötő-ábrándot. Legeslegálul balfelől az van rá nyomtatva hogy Kultura részvénytársaság Budapesten. Jobbfelől meg hogy ára füzve 18 korona. Ez a sik hátulso könyvfedel ez az az eszméletlen világgá bámulás, az, mikor az embert álmából felültetik. Most megint élek, tudom a nyers szerencsétlenségeket, az örült hasztalanságot! Harangozni hallok még, méla mély bronzsal, a sziv sulyosodik itt benn a mellemben, mintha most tennék rá a bánat arany koronáját. Mi ez az élet? Nem mehetek én a tilalmasba, egy osonással abba a hol volt hol nem volt Nyirbe, annak a bolond Maszkerádinak elibe toppanni, hó, kisasszonyom én is itt vagyok!

Drága szép könyv, Napraforgó teli könyv! Fájdalom-könyv, maskurás könyv, kengyelfutó könyv, mámoros könyv, babonás, szomorító, részegen danoló, táncos, gyertyafényes dárídó könyv, érdekes boldogtalan magyar könyv. Krúdynké. Ugy sajnálom, hogy az utolsó levél után vége volt már.

Szivem szándéka vón beszélni róla. A szépségnek szolgáló cselédjének jól esne lenni. Hirdással lenni, postát vinni, hivatgatni. Kihez szólhatok magyar országunkban? Kivel beszélgetek hát a nemes könyvszületés felől? A volt világban a kollégák, a szerkesztő urak, legálább azok összeestek homlokukkal az éjféli utáni kávéház páholyocskáiban, hogy hát olvastad? Ők a Gianaklis Extra Fine s a Princessas izei s ködjei melegségében oly szépeket, igazakat, szemtelenekeket, bolondosokat, kétségbeesetteket, jókat édeseket beszélgettek. Ők mikor a kiderített reggelen hazamentek, ők még az ágyban olvastak másfél órát, ha nem hármat. Most csupa lárma a kollégai világ. Most nem az az egyetlen a világon, hogy ki csoda irt itten egy valódi könyvet? Egy igaz verset? Egy érvényes novellát? Egy művész cikket? Most a szerkesztő fiuk lármába estek az üzletes emberekkel, azokkal akik az ujságot szerkesztetik. Ők is mást beszélnek már. Hát ki maradt, akinek irhatna most Magyar-

országban az ember, könnyről, könyvről? Krúdy Gyula urnak az új könyve felől? Magamnak, magam passziójára, magam jó órája végett? Ezt az ész, ezt mint egy uralkodót elkergettem már régen, ennek már nem szolgállok.

Hol van erre egy szépre sokra való régi kiadásu finom férfi, ki fiatal ember, igen de tenyerébe rakja homlokát, mikor ifjuságra gondol és sóhajokat nevel mint vándor madarakat? Egy olvasó, egy privát magyar ur, aki engedelmes szenvedő, egy valaki nemes nevezetű, ki szivforma szivet foglal testében és azt a szivet egy helyen kikezdte már az életgyász varju csőrével? Ki mikor elhallgat gondolkodik, érez sőt érzeleg, rajong, részegségeket teszen magában, leengedett fővel ül, úgy felejteti magát, késő éjszaka régi könyvet nyit, zongorázik délután mult lehelletű nagy borult szobában magányosan, vadászni megy, de nem lövi meg az állatot csak nagyon nagyot kerül a szántáson néma puskájával? Hol van itt egy valakim aki se nem tőke se nem munka, se nem szervezkedik, se lakást nem rekvirátat, se nem ellenforradalmár se nem radikalista se nem leszerelt tiszt hogy dugva legyen a fel nem beszélt tragédiának ordító, sáros, genyenes és tetves és halottas, halottas nehéz terhével? Aki nem üget állás után, ki nem szökik belőtt ablaku falusi kőházból, ki nem hajkurász cipőre való bőrt, ki nem koslat talmi cigárette után, ki nem ad konvulziókat arcán a gyufa miatt mert gyufája nincsen? Egy képzelmes, fűtött homloku, juhádzó bajuszkás, puha fekete szemü jogász hol van, olyan ki hanyatt fekszik a diványon, a boldogság felől sötéten és hévségekkel találmányoz? Ilyenféle, kinek nincs elvesztett nyolc félleve, bojtortjános modora, igénytelen, sajátatlan, báltalan életévadja? Ilyen félének lehetne Krúdynk könyve felől beszélni kezdeni. Óh te Senki, olvasó, a teremtés után ez csodálatos, ez! Az író írása. Ez a mi életünk, ehhez gondold magad. Ez a valódi való, ez az az istenies bűvölet, ez az álom. Hát vedd magad elébe ezt a Napraforgót, e férfialmot, olvassad, csinálj magadnak csendet hozzá. Ez a fekete szín nyomtatás, ez, ezen a nem uri teintű mostani könyvpapiroson, ez a nyomtatás elhagyja a méltatlan papiros talaját, ez úgy száll mind fenn, mint a kerecsen raj távol távolokra, Ázsiákba.

Ezeknél a nyiri tavasz-fogantatásoknál, a hold éjféleinél, havaknál, ránk pillantó s ájulva tűnő tájaknál nem hiszem hogy olvastam-e már teremtőibbeket életemben. Egyszer más-szor olvasásomban itt Mednyánszky hatalmas

- Hallom, hogy gróf Bethlen Istvánt egy rabbiképzőbe fogják internálni.
— Miért?
— Ha Szerényit egy kolostorba...

és fuvalmas neve érintette eszméletemet. A regényt, az életet, azt amit a személyek andalogva farsangolnak itt, azt el se kezdem előhozni. Evelin, Maszkerádi, Pistoli, Almos Andor, (észrevettem hogy a jó mosoly elsétált ajkamon, mint hogyha ábrándra emlékezünk), mind ezek a csókolni valók de sajnos elfoghatatlanok, jaj, úgy közelgenek és úgy tűnek el mind a könyvön át, e tapogathatatlan gobelin csalóka eseményében, úgy, te, mintha ittassággal áldott eszünkben hajnalban, félig alvásunkban jönnének, úgy jönnek a szobánkba hol

olvasunk, átal sasiroznak a tapétán és úgy vándorolnak ki örökre valahová, hol ábrándunk magyar gyarmata fekszik. Hangok hallatszanak torkokon, azok nem az illetékes élő hangok, hanem melegek mint a szív, és álmunkban való mély énekeinkkel korrespondálnak azok, a nagy bögő késő bubánatja, mely utólér a keserű mulatásból, cimbalomról való gyengéd futamolat, az jön talán egy feledett majálisból, ahol voltunk valaha vagy nem? lehet hogy nyújtóztunk egyszer és szemünket befogtuk tenyérrel és úgy álmodoztunk felőle.

A MENEKÜLŐK

IRTA: KRÚDY GYULA

— Kérem a kávémat és az álmoskönyvet, — szólt a numeró 7 reggelenként. — Meg akarom nézni a férjem álmát.

Hatalmas asszonyság volt a numeró 7. Valahonnan a felvidék girbe-gurba tájképeiről, aluszékony kisvárosából vetette a kiszámíthatatlan sors, az ellenség elől való menekülés a pesti hotelbe. Vesszőkosárban eleven kakast hozott magával, amely hajnalban kukorékolt az ágy alól. Egy napig szomorú volt az asszonyság, de másnap már pertu lett a szobalányokkal, minden pletykát tudott, amely szőnyegre vetődött a szállodában, szemmel tartotta a nászutasokat és kutató pillantásokkal nézte végig a veszekedő házaspárokat, hangos megjegyzéseket tett a folyosókon ögyelgő, unatkozó hölgyekre, végtelenül megvetette a fiatal urakat, akik a táncosnő ajtaja körül leskelődtek.

— A segédszínésznők ruháit, az új megállapodás szerint a színház fizeti. Ez a forradalom első olyan vívmánya, mely nekünk hadimilliomosoknak kedvez.

Hamarosan félni kezdtünk tőle, akik abban az időben a pesti hotelben meghuzódtunk, mint a hajútorítottak. Eddig nem igen törődtünk egymással. Volt olyan, aki hajnalban botorkált haza, mint kócska kísértet a piros szőnyegen, — ő tudja, miért? Voltak ismerősök, akik éjszakánként bekopogtattak egymáshoz, — talán társaságot kerestek, félték a magánytól? Hölgyek éjjeli öltözetben futottak végig a folyosón, kuncogva nevettek, elsuhanak, eltűntek egy ajtó mögött, — bizonyosan így gondolták az életet. Olykor öngyilkosság történt a fogadóban, pisztoly durrant, mérgező pohár ürült, zsinég működött; — kinek lehetne ebbe beleszólása?

A numeró 7 megérkezésével felborult a régi rend.

— A férjem ideges, nem tud aludni, — szólt ki a szobájából a hajnali hazatérőkre.

A táncosnő rajongóira, amint az ajtó előtt tekeregtek zsebredugott kézzel, lenéző pillantást vetett:

— Az én férjem sohasem tett ilyent. — mondta hangosan.

Pál Hugó rajza

Egy méla ur egy tiltakozó hölgy ajtaján éjfélkor csendesen kopogott. A vidéki asszonyság kivágta a numeró 7 ajtaját.

— Bár a férjem beteg, de darabokra tépné őket, ha az én aítómon merészelné kocogni. — jelentette ki a numeró 7.

A szegény kis nők, akik pesti menekülés szomorúságát az élet gyöngéd örömeivel próbálták párosítani, napközben selvemharisnván és kalapot vásároltak, a fodrásznál és a manikürrél töltöttek délutánokat, eszefelől olvastak a színházi újság volt: rettegették leginkább a numeró 7 szigorúságát. A numeró 7 megleste őket a folyosón, sőt a szálloda kapuiánál, amikor estefelé, színházból vagy cigányos kávéházból felhevülten, szinte újra éledve, boldog fecsegéssel és bohókás tréfával hazaérkeztek... megleste őket és hangosan mondta lengő szoknyáik mögött:

— A férjem kitekerné a nyakam, ha ilyen volnék!

A numeró 7 előtt lábujjhegyen szaladtak el a szerelmesek, de még a törvényes házaspárok is. Ha a fiatal urak női ruhába öltöztek és férfi nadrágba nők: csak a folyosó végén mertek kacagni, messzire a félelmetes numeró 7-től. Ha becsipet nőszemélyeket kidobtak egyes szobákból, csak halkan tették; — ha féltékenységű jelenetek keletkeztek egyes hölgyek ajtóin előtt, miközben „leszurlak” vagy „lelőlek” hangzottak az ajtó-hasadékon át, vigyáztak a numeró 7 érzékenységre. Sőt a legközelebbi öngyilkos, egy félbolond kisasszony, olyan helyen kötött zsinéget a nyakára, ahol csak reggel találták meg. A gavallérok, akik még nem régen állati hangok utánzásával igyekeztek felköltetni a hölgyi érdeklődést, nyeri-

tettek vagy ugattak, végképpen lemondtak e sokszor bevált eljárásról. A szobalányok közténye alól kikotorta a szerelmes levelet a numeró 7 és korán reggel szemlét tartott a friss posta felett a portás fülkéjében.

— Megölne a férjem, ha egyszer levelet kapnék, — sóhajtotta a hatalmas hölgy.

Ha mindezek után azt gondolná valaki, hogy a numeró 7 férje valamely félelmetes szörnyeteg volt: az nagyban tévedne. Numeró 7 (hímnemű) egy csendes és szótlan férfiucska volt, sárga kemény kalapot viselt, inkább csak szokásból, mint feltűnőségből. Egyetlen fényűzése a bortoválkozás volt.

— A férjem olyan ideges, hogy nem bírom ki, — harsogta a numeró 7 tegnap reggel ismét a folyosón. — Lányok, mi lesz azzal a

Gedő Lipót rajza

BALATON-VACAKON

- Nyári lakást keresek.
- Már csak novemberre kapható.

reggelivel s az álmoskönyvvel? Megöl a férjem . . .

De hirtelen elhallgatott a numeró 7.

A reggeli folyosón egy macskabajuszu, lódenruhás, borvörös-arcu vidéki uriember emelgette a vadászkalapját.

— Cickányi! — rebegte a hatalmas hölgy.

— Hogy került ide?

— Menekültem én is. S miután megtudtam . . .

— Hallgass. A férjem . . .

A Cickányinak nevezett kalendáriombeli figura azonban nem ijedt meg a numeró 7 férjétől. Kedélyeskedve bedugta pattanásos arcát az ajtóhasadékon:

— Szervusz bruderám, megjöttem . . .

Amikor is először hallottuk a numeró 7 (férfi-nemen) hangját. És az egy mérges, dühös, féltékeny hang volt:

— Maradtál volna az ördögben . . . Hogy nem akasztották fel a csehék!

És e naptól fogva vége volt a numeró 7 zsarnokságának. Cickányi alsónadrágban járt éjjel a folyosón, prűszkölt, krárogott, hangosan kopogott a numeró 7-nél még éjfélkor is és kedélyesen megkérdezte: „alszol, bruderám?“ . . . Amire belülről egy dühös hang felelt. De nem az asszony hangja.

Most már kezdtük elhinni, hogy a numeró 7 férje ideges egy ember.

KIVANCSI VAGYOK

miért szegültek ellene a kávések öt napig annak, hogy a jövedelmük megint emelkedjék harminc százalékkal?

—◆—

NANA!

Csak aztán Szegeden is ne kezdjék el az emberek a kegyetlenkedést, mert félek, hogy só helyett paprikát fognak használni!

—◆—

MIT CSINÁL SZTERÉNYI ÉS SZURMAY?

Szterényinek támadt az a ravasz ötlete, hogy ők ketten, már mint ő és Szurmay, a zalai kolostor kertjében állandóan virágot szedjenek, teletömjék gomblyukaikat, felbokrétázzák a kalapjukat és a kezükben csokrot hordjanak. Ugy akarnak majd megjelenni a népbíróság előtt és majd azzal védekeznek, hogy: „aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet“.

A hársfaágak csendes árnyán...

(Walter von der Vogelweide.)

A hársfaágak
csendes árnyán,
ahol kettőnknek ágya volt,
ott láthatjátok
a gyepárnán,
hogy fű és virág meghajolt.
Fölöttünk az ág bogán
Ejhajahujj!
dalolt ám a csalogány!

Vigan futottam
ki a rétre
és kedvesem már várt reám.
Oly izgatottan
jött elémbe! —
Mily boldogság volt, Máriaám!
Hogy megcsókolt-e? Meg biz ám!
Ejhajahujj!
Most is pirul belé a szám.

S tréfás kacagva
hamar ágyat
vetett szép pázsitos helyen.
Nevethet rajta
s titkon vágyat
érezhet, aki arra jön,
mert jól láthatja a nyomot,
Ejhajahujj!
amit a fejem nyomott.

Ha tudná más azt,
hogy mi jártunk
ott: ó hogy szégyelném magam!
Nem sejti más azt,
Mit csináltunk,
csak ő maga meg én magam,
meg egy kis madár a fán,
Ejhajahujj!
az nem árul el talán.

Babits Mihály.

SULYOS BETEGSÉG.

A neuraszténiás költőnek zugott a füle. Természetesen elment sulyos fülbajjal Krepuska professzorhoz. A tanár megnézte mind a két fülét és megkérdezte:

— Hát melyik is zug?

— A bal, — felelte a költő.

— Emlegetik! — jelentette ki Krepuska tanár lesujtóan.

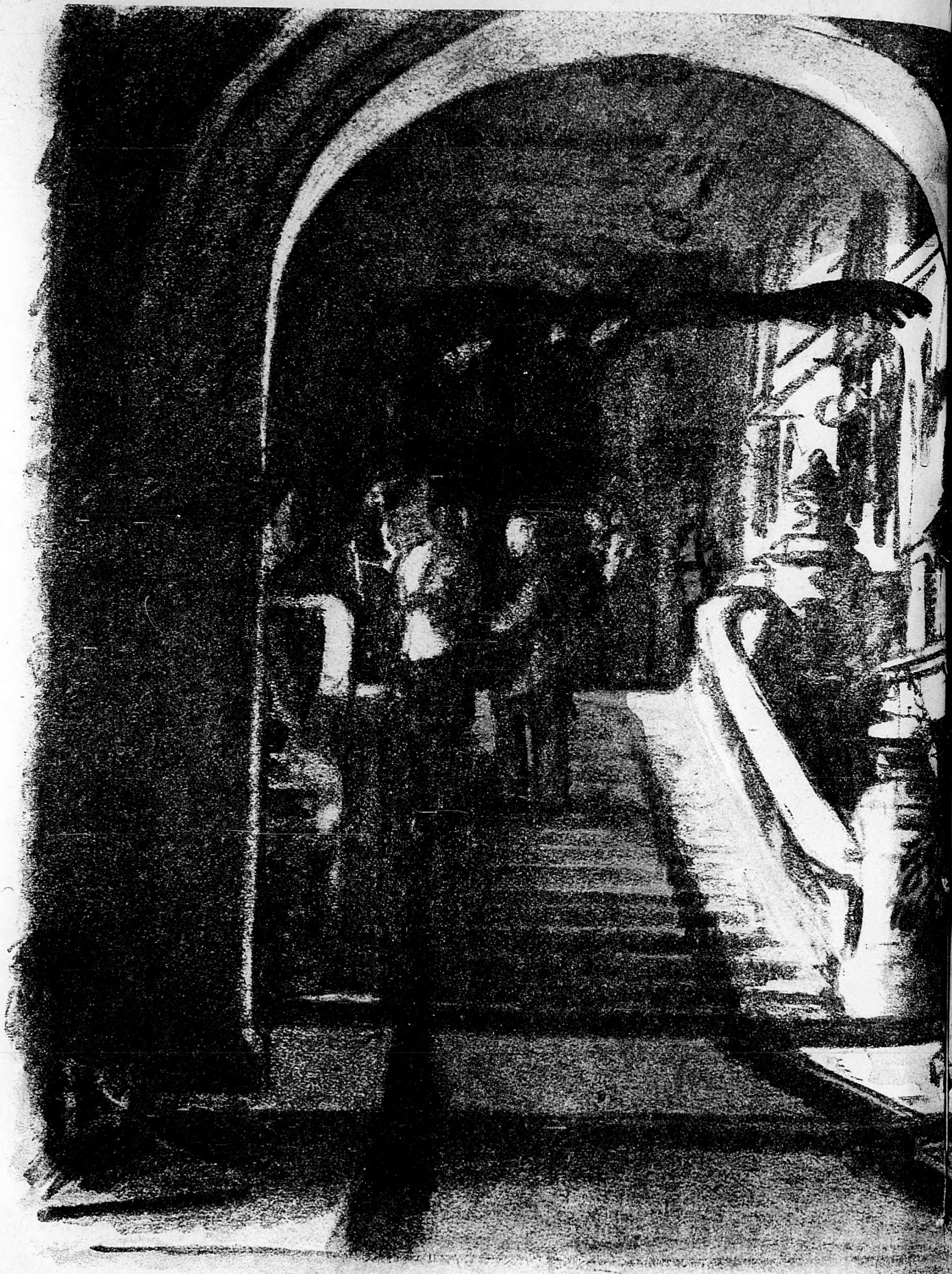

IMPONÁLNI AKAR

— Biztos ur, kerüljünk a Röck Szilárd-utca felé. Ott lakik a menyasszonyom.

— A kormánybiztos nővére nem nagyon csinos...
— Maga ellenforradalmár.

NEM VAGYOK KIVÁNCSI
arra, hogy milyen szaga van az ibolyának alulról.

A RÉGI JÓ IDŐKBŐL

A FŐHADISZÁLLASON, BESZÉLGETÉS VACSORA UTÁN

Egyik hadvezér: A második százezer emberünk most nyomul előre.

Másik hadvezér: Az első százezer már elesett.
Egyik hadvezér: Feltéve, hogy minden rendben ment, úgy ahogy terveztük.

Ezennel megmagyarázom a választási eljárást

Hallom: sokan nem értik az új választási eljárást és nem tudják, hogyan kell kiszámítani, ki lett a képviselő. A hivatalos magyarázat pedig, amelyet a számítási módról kiadtak, még jobban megzavarta az elméket. Ezért szükségesnek tartom világosan és értelmesen megmagyarázni, hogyan is kell kiszámítani a választás eredményét.

A dolog roppant egyszerű. Mondjuk, hogy a választáson egy kerületben három párt jelöltjeire szavaztak. Mondjuk, Tegyük fel, hiszen ez is megtörténhetik. Esetleg nem szavaznak mindenütt csak egy párt jelöltjeire. Hiszen tetszik érteni. Tehát három jelöltesoporra szavaztak. Leadtak az

A jelöltekre 17214

B jelöltekre 9642

C jelöltekre 5316

szavazatot. Mondjuk, hogy a kerület öt képviselőt választ. Ki kell tehát számítani, hogy a három csoport között hogyan oszlik meg az öt mandátum. A dolog roppant egyszerű. Mindekenélőtt négyzetre kell emelni a két első csoportot, tehát

$(A+B)^2 = A^2 + 2AB + B^2$
azután az első és harmadik csoportot, tehát
 $(A+C)^2 = A^2 + 2AC + C^2$

A második és harmadik csoportot nem kell négyzetre emelni, ellenben itt a köbgyökvonás szüksége mutatkozik, azaz

$$\sqrt[3]{B+C}$$

Miután ez megtörtént, most már összegezni kell az eddigi műveleteket, vagyis
 $2A^2 + 2AB + 2AC + C^2 + B^2 -$

$$\sqrt[3]{B+C}$$

Na már most ugye a dolog könnyű, csak be kell helyettesíteni a szavazatokat, elő kell venni a logaritmustáblát, hogy a köbgyökvonás egyszerűsíthető legyen és az egészet meg kell szorozni „i”-vel, a közismert és főleg a középiskolákban kedvelt imaginárius számmal.

Az olvasót nem akarom untatni a részletes kiszámítással, ezért csak az eredményt közlöm, kijön az

A csoportra $\infty + \|7 - i$

B csoportra $r: Ti - 2AB$

C csoportra $6r - i + \infty$

amiből világos, hogy az öt mandátumból az

A csoportra jut 3.14

B csoportra 1.88

C csoportra 0.92

mandátum. Qu. e. d., magyarul quod erat demonstrandum.

Radnóti József.

MEGMÉRIK A BABÁT

Dundi a kis baba, büszke a mamája,
Csillogó szemekkel néz mindig reája.
Nálánál is büszkébb az ő ifju férje,
Váltig biztatja, hogy a babát megmérje.

Megmérni a babát? Nagyszerű egy ötlet!
Születése óta már mennyivel több lett!
Közel a mézárós, menjünk hozzá, kérlek,
Ott biztosan akad megbízható mérleg.

Kedves volt a mester, amint csak telt tőle,
Betette a babát mérlegserpenyőbe.
Kicsit eltűnődött, aztán ennyit mondott:
Hat kiló husz deka, —
kivegyem a csontot?

Komor Gyula.

Major Henrik rajza

— Mondd elvtárs, minek az a sok propaganda-füzet?

— Hiveket szerez a kormánynak. Meggyőződéses hive lesz a kormánynak az az ember, aki három-négy propaganda-füzetet — irt.

— Te, nekem 23 krajcárom van a perselyben. Azt is lebélyegzik?

IGY IRSZ TE

HOLNAPUTÁN KISKEDDEN REGGEL

Akarinthy Frűgyes drámája a Madár-színházban.

Dr. Ördög (finn orvos): Dr Ördög, finn orvos vagyok. Nem azonos dr. Ördöggel, a Molnártól. Dr Ördög a Karinthytól . . .

Ember Sándor: Van egy találmányom. Egy új fajta három felvonásos szindarab. Minden felvonás végén robban. A Beöthynek nem kellett. A Faludyéknak . . .

Karinthy: Rémesen drukkolok, hogy a darab megbukik . . .

Dr. Ördög: Kioperálom az agyából a halálfélelmet . . .

Madách: Mondottam ember, küzdj és bizva bizzál:

Mária (leejti a keztyűjét.)

Ember (fel akarja venni a keztyűt, de dr. Ördögöt emeli fel a földről. Értelmetlenül néz rá).

Dr. Ördög: Nem érti?

Karinthy: Nem.

Dr. Ördög: Pszt. Csendesen. Még a közönség is meghallja.

A gróf (bejön): Amerikai párbajt ajánlok. Akinek a gallérja fekete, az veszít.

Dr. Ember (csüggedten): Nyert . . .

Dr. Ördög: Voila!

Hiába inti.

— Milyen címen követelhetném az államtól kártyaadósságaim kifizetését. Szíves válaszokat kérem az Április kiadóhivatalába „Leszerelt makaó-játékos“ jellegére.

A pénzt lebélyegzik. Képzem, hogy örülnek a bélyegyűjtők.

A pesti szobrokat miért nem viszik el az olaszok?

MILLIOMOSÉK.

— Mi az Margarin ur. költözködnek? Két butorszállító kocsit láttam a háza előtt.

— A pénzemet bélyegeztetem.

A SZOKÁS HATALMA.

Kocsis: Hová menjek, nagyságos ur?

Pasas: A pokolba!

Kocsis: „Csak oda?”

— Két vilamos öszeütkezött, de annyian álltak az ütközőkön, hogy a kocsiknak hál'isten semmi bajuk nem történt.

KAVÉHÁZTULAJDONOS SÓHAJA

— Még két ilyen pincérsztrájk és meglesz a harmadik millió. . . .

ÖREGEK TAVASZA.

— Nagyapa gyere ki, nézd meg milyen szép tavasz van.

— Megyek fiam, megnézem, csak előbb fölteszem a pápaszemem.

TAVASZI KIVÁNSÁG.

Állok a ligetben, nézem, mily szépen zöldel a fű és fölsóhajtok:

— Isten adja, hogy ne keljen legelnünk.

PINCÉRSZTRÁJK.

Polgári lakószoba. Asztalnál uzsonnáznak: a férj, a feleség és két gyerek.

Pesti főzsvendég (aki tíz év óta most először uzsonnázik odahaza).

Főur! Fizetek!

MIT MOND A BORBÉLY?

Az *Április* pályázatára 319 válasz érkezett. A jutalomban részesülnek:

MOST FELELJEN!

Borbély (mikor a vendég nyakához ér a késsel): Ön milyen párti, elvtárs?

Sachsél Károly,
VIII., Röck Szilárd-utca 19.

Tessék elhinni, nagyságos úr, úgy vagyunk a bolsevizmussal is, mint a hajjal: ma levágjuk — holnap újra kinő.

Merkler Márton
Király-utca 86.

A BORBÉLY AZT MONDJA:

Mért rajzolta Vértes a tükörcsbeli képmásom kezébe az ollót hegyével felfelé, mikor én hegyével lefelé tartom.

Breyer Sándor,
II., Szegényház-utca 44.

A DUNAPARTON.

— No, asszonyság, hogy megy a jegyszedés?

— Köszönöm, nagyszerűen. Amióta Buchwald bácsi nincs itt, mindenki megváltja a jegyét.

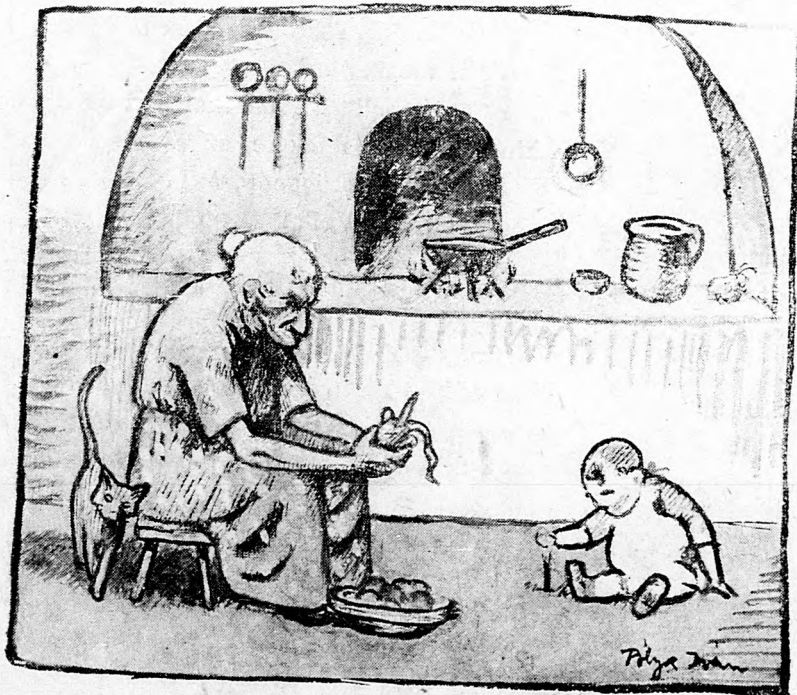
VILLAMOSON.

Kalauz: Egyenes vagy átszálló?

Utaz: Egyenes. Mire átszállok ugyanis felemelik a tarifát.

AZ ÁPRILIS KÉPALÁÍRÁS PÁLYÁZATA

Pólya Iván rajza

Kérjük az olvasót, küldje be fenti kép tréfás aláírását. A három legötletesebb válasz beküldője egy eredeti *Április*-illusztrációt kap jutalmul.

SZENTMÁRTONI RÉSZLET

KIS REGÉNY. — ÍRTA: SZÉP ERNŐ 17

Fazekas meg én, szivtelenek, felkaptunk egy-egy puha göringyvet, górtuk a hangászokat, de nem hagyták el a nyavalygást, csak mikor Sidó Marci hátra sétált hozzájuk a bőrös vasbottal, emelgette az orruk előtt, arra osztán elmaradtak valahogy, egyik még a sötétedésben elnyávofta csalódását a muzsikáján, a távolból. Érdekes ez a Sidó Marci kérem, hogy ezt Sidónak hitták pedig nem volt zsidó gyerek. Csak eszembe jut, milyen furcsán vannak az emberek a világon a nevökkel. Egy keresztény gyerek Sidó, ez a Magyar Náthán ez meg olyan sidó mint a parancsolat! Józán Gabi kérem aki velem járt, az már diákkorában úgy rőtötte magába az italt mint a tintát öntik a tintatartóba, azután kérem Juliska Tóni! Miféle vezeték név az egy himnek hogy Juliska! Ha bemutatkozik az életben két bajusszal az orra alatt, azt mondja: Juliska vagyok. Hát nem furcsa? S oly komoly homlokkal mondja, oly szent hittel hogy ő Juliska. Meg kérem volt egy Vastagh nevezetű tanárunk, az olyan vékony volt mint a halesont. Egy Vékony nevezetű állatorvost ismertem, az meg olyan volt mint egy kerek bódé a vásártéren. Nagy melák embereket Kissnek hinak, kis mitugrálsocknak a nevük Nagy, kis heptikás csendes alakokat Vitéznek neveznek. Betegnek hinak vérmes nehéz férfiakat, görgő hasas kis figurákat Hoszszunak, Vignak vagy Vighnak tisztelnek szomorú, szomoruh ipséket, akiknek a szájából egy tréfaszót nem lehet hallani s egy mosolyintás méla kacskaringója soha nem oszon elfele az orruk mellett legalább egyik felől! Mennyi sok magyar vér van, mennyi jó magyar, mennyi nagy magyar, menyi vad magyar, ki Horváth meg Németh meg Tóth! Van akit úgy hinak Olasz, meg van Szerb meg Orosz meg Dán meg Szlovák meg Lengyel meg Francia. Mintha, mintha egyszer való árva emberi létünkön a nemzet, a honosság, a fajta, de minden, nyelvünk és külalakunk nem is számítana, igazán, hisz ugysem örökre szól rajtunk semmi sem, nekirepültünk valamiféle légsüvegnek itt a levegőben, azon vergődünk meglepetve, kábulva, egyszer-másszor mereven elcsudálkozva s újra ha zuggatva keservesen elítélt kis szárnyainkkal és piszkához gyengülő lábainkkal, míg elcsendesedünk az esthomálylyal, némák leszünk, odafagyunk és mindennek vége lett. Ennyi az egész.

Major Henrik rajza

— Rémes, hogy ezek a pesti ujságírók mit művelnek. Még egy új hetilap! Valami l'illustration.

Hanem az ezután csunya kis csalódás volt köztünk, az hogy báró Vontcsövy Ábránd ott maradt egy hétig Szentmártonban és minden nap vizitet csinált a szentmártoni előkelőségeknél és vadászpuskákat ajánlott részletre. többek közt Dikónak meg Széll Jankónak az édesapjánál is volt mert azok is előkelőségek voltak Szentmártonban. Egy nagy füzettel ment mindenüvé báró Vontcsövy Ábránd, abban csupa puskák, revolverek, meg medveszuró dikicsek meg törös botok meg boxerek voltak, az volt az Aufrecht és Goldschmied nagy képes karácsonyi árjegyzéke, Dikó mesélte. Hát az a vigéc báró Vontcsövy Ábrándra értette hogy Aufrecht és Goldschmiednek utazik. Hát vigéc volt egyfelől, csak másfelől jött ide a Casinóban felolvasást tartani mint ismert bur szabadsághős. Milyen mesés szép vezércikket irt pedig báró Vontcsövy Ábrándról Setei ügyvéd ur az a nagy negyvennyolcas az vasárnap a Szentmártoni Hirlapba! A dicsőség varázslatától remeg Szentmárton városa! Szegény nyuszik odakinn a Szentmártoni tarlón, azok meg az életveszély varázslatától remeghettek, mert báró Vontcsövy Ábránd remek Lefosékat kínált a szentmártoni vadász uraknak kedvező fizetési feltételek mellett vagy feltételek alatt vagy egész egyszerűen feltételekkel.

Grekszli, barátom, te állottál most elé-

bem a fejében, emlékezetemben, oly formán mint hogyha albumban tovább nyit az ember. De nem olyan ünnepies barnás fényes szín vagy mint a nemesült fényképek az albumokban, nem, reális hétköznapi világossággal álasz előttem mint egy enyvshátfelvétel, akin ráncos nadrágban, az inggombról leeső masnival, a fésülésből felszökött hajszálakkal és vikszolatlan sápadt cipőkkel és szépületlen sápadt arccal van az ember előtt egy fiu s két

szemének bámulatos egyforma nézéséből, abból a két merev szemkarikából ide adja az ő fiu életét. Most azt gondoltam, hogy ha nem ismertelek vón, elnézhetnélek akármeddig, nem tudnám hogy hinak, ki fia vagy, milyen hangod van, mi van a zsebedben s miről vagy körletedben nevezetes, m j mindenért vagy a világon más mint a többi fiuk.

(Folyt. köv.)

Dezső Alajos rajza

— Higyje el, Olga, az asszonyok olyanok, mint a forradalom vívmányai. Nehezebb őket megőrizni, mint megszerezni...

„DIDO“ krém, rózsá, estélyi puder 3s

Eau de Cologne „DIDO“ a legideálisabb arcpóloó szer!

Beszélőgép

Tiszta erőshangu --- 180 K
Finomabb, tartósabb --- 250 K
2rugós mesés tisztahangu 350 K
Hatalmas hangversenygép 800 K
Lemezek darabja --- 14 K

STERNBE
hangszergyár Rákócz
BUDAPEST

OMNIA
MOZGÓKÉPSZINHÁZ

Telefonszám:
József 125

A bányá titk

Max Pemberton világhírű regénye ké

AZ OMNIA

Előadások: 1/24, 1/26 és

BŐRÖNDÖS ÉS FINOM BÓRÁRU

TELEFON
65—39.

PAPEK JÓ
BUDAPEST, VIII. RÁKÓCZ

ZSOLDOS TANIN

TELEFON: 32—40.

a legjobb
elő magá

Kinek van
hangler

Régi vagy tő őtt han
as anyaghiány t
sabb áron vesz

WÁG

országserte elime
gyar hangszer és b
áruhás, a világhí
hanglimesgyár

Budapest, VIII, J

Beszélőgépek 1
— Árjegyzék

NOI DIVAT
NAGYÁRUHÁZ

E

Felelős szerkesztő: SZENES BÉLA
Szilárd-u. 9. Kiadóhivatal: Erzsébet-kör
Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egész

PESTI ERKÖLCSÖK.

— Azt huzatja a Kelemenné: „Csak egy kislány van a világon.”
— De az a kislány otthon van a nevelőnővel, míg ő itt mulat a barátjával ...